

De Gemeenschap van de Heiligen: méér verenigd dan ooit

Bidden voor de ander en bij onze dierbaren zijn en bij iedereen die het nu nodig heeft; offers voor hen brengen. Dit is een prachtig plan voor ons geestelijk leven tijdens deze uitdagende tijden waarin we ons opsluiten en in quarantaine zijn.

10-4-2020

“Ik zal u niet verweesd achterlaten” (*Joh. 14:18*). Met deze liefdevolle woorden richt Jezus zich tot zijn apostelen, — zijn vrienden, zoals hij hen graag noemt — bij zijn afscheid van de wereld voordat hij begint aan zijn lijden. Hij wil niet dat ze zich alleen voelen tijdens de moeilijke momenten die zullen komen. Het lijkt of Hij wil zeggen: het is volkomen normaal dat jullie verdrietig zullen zijn als jullie mijn lijden zien en mijn dood aan het kruis. Maar jullie verdriet zal snel over zijn. “maar wanneer Ik u zal weerzien, zal uw hart zich verheugen en uw vreugde zal niemand u kunnen ontnemen” (*Joh. 16:22*).

We zijn in het beste gezelschap

Niets of niemand kan ons beroven van onze vreugde wanneer we beseffen dat we altijd vergezeld zijn van de grootste Liefde die we ons

maar kunnen voorstellen; door de oneindige en onvoorwaardelijke liefde van een God die mij geschapen, verlost en al zo vaak vergeven heeft. Een God die, uit liefde, een van ons geworden is om zo dicht mogelijk bij ons te zijn, om deel van onze geschiedenis te zijn en te sterven voor zonden die niet de Zijne waren. Een grenzeloze liefde, sterker dan de dood. God is altijd aan onze zijde, zoals Jezus nadrukkelijk heeft beloofd: “Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld” (*Mt 28:20*).

In deze moeilijke en heel bijzondere situatie, gekenmerkt door de dramatische ondertoon van de verspreiding van de pandemie, zouden de waarheden van ons geloof, vooral Gods liefdevolle en voortdurende aanwezigheid aan onze zijde, ons moeten vervullen van troost en hoop.

We zijn nooit alleen. De levende Christus is bij ons en gaat altijd met ons mee.

Hij is waarlijk aanwezig, dicht bij ons op een krachtige en intieme manier. Onze Heer, één met de Vader in geest, is dichterbij ons dan ons diepste wezen: *intimior intimo meo*, zoals de Heilige Augustinus vurig uitriep, zoals hij wist uit eigen ervaring.

Deze dagen geven ons een kostbare kans om naar binnen te kijken, te bidden en opnieuw te ontdekken of te waarderen hoe zeer God aanwezig is in ons leven. De Drie Goddelijke Personen, Vader, Zoon en Heilige Geest, leven echt in ons hart. Als we deze gave vrij aannemen en proberen te luisteren, zal er een liefdevol gesprek beginnen in het diepst van ons hart dat vol zal zijn van licht en troost.

Om deze reden zijn we geschapen. God zelf is ons beste gezelschap; ons gesprek met Hem geeft ons leven werkelijk nieuwe betekenis die gebouwd is op de liefde; het geeft ons het licht om elke situatie het hoofd te bieden, zelfs lijden en dood als die hartverscheurend snel op ons afkomen.

Jezus zei tegen de Samaritaanse vrouw, “Als ge enig begrip had van de gave Gods” (*Joh. 4:10*), waarbij hij haar uitnodigde om oprecht naar de waarheid te zoeken. Al konden we alleen maar tijdens deze dagen van gedwongen opsluiting de gave van God iets meer helemaal waarderen...

Gemeenschap van Heiligen

God is ook bij ons door onze nabijheid van anderen. Deze nabijheid gaat verder dan louter fysieke aanwezigheid en leidt ons naar de mysteries van onze eenheid met God. Liefde verbindt ons

allemaal. We voelen dit heel intens als we niet fysiek bij diegenen kunnen zijn van wie we houden. Liefde overstijgt de grenzen van ruimte en tijd en verbindt diegenen die werkelijk van elkaar houden in de liefde die alle door God geschapen harten verbindt; een liefde met het gezicht van een persoon van wie alle andere gezichten deel uitmaken. Vaak belijden we deze waarheid van ons geloof in de Geloofsbelijdenis: “Ik geloof in de gemeenschap van heiligen.”

De gemeenschap van de Heiligen is een prachtige werkelijkheid. Het is, op een bepaalde manier, de kerk zelf. Door deze gemeenschap vormen alle gelovigen een lichaam met Christus als hoofd. Het leven van Christus in de Heilige Geest, bewerkt immers dat al wat in haar bijeengebracht is, gemeenschappelijk bezit is, zoals de *Catechismus van de Katholieke Kerk* ons leert (KKK nr. 947).

We lezen ook in de Catechismus dat de term “Gemeenschap van de Heiligen” twee nauw verwante betekenissen heeft: “gemeenschap van heilige zaken, sancta” en “gemeenschap tussen heilige personen, sancti” (*KKK* nr. 948).

De geestelijke goederen zijn een “gemeenschappelijk fonds” in de Kerk: universele en onbeperkte gaven die van God komen door Christus. Christus is de onuitputtelijke bron waaruit deze goederen vloeien: een gemeenschappelijk geloof, de genade van de sacramenten en de gaven van de Heilige Geest, de verschillende charisma’s, en materiële goederen die worden verdeeld onder de ledematen van dat ene lichaam van Christus (*KKK*, nr. 949-952).

De vrucht van de sacramenten is bedoeld voor alle gelovigen. Het leven en de genade die elk lid

ontvangt, heeft invloed op het hele lichaam. Het goede dat een van de ledematen bereikt, helpt alle andere ledematen.

Deze waarheid van ons geloof waardoor wij ons meer verenigd voelen met iedereen, kan ons heel erg bemoedigen, vooral in moeilijke situaties. Mijn gebed helpt al mijn broers en zusters in het geloof. Het helpt iedereen die ik liefheb, zelfs al zijn ze ver weg en zelfs degenen die ik niet persoonlijk ken. Alles wat ons met Christus verenigt, elke gave van hem die tot ons komt, wordt met iedereen gedeeld en helpt ons allemaal. Het vieren van de sacramenten, wat nu op veel plaatsen beperkt is toegestaan, is goed voor ons allemaal. Zelfs al zou er maar één Mis gevierd worden in de hele wereld, dan zouden we daar allemaal bovennatuurlijk leven uit putten, omdat in de Mis de oneindige bron van onze redding weer

aanwezig is: het lijden, sterven, en de verrijzenis van Christus.

Mijn liefde voor God, mijn kalme gebed vol vertrouwen, mijn toewijding aan Onze Lieve Vrouw, aan de Heilige Joseph, aan alle heiligen; mijn werk, mijn dagelijkse activiteiten gedaan met liefde, het geduldig accepteren van de beproevingen van elke dag... alles is goed voor iedereen in de kerk: voor mijn gezinsleden, mijn vrienden, mijn dierbaren... en ook voor degenen die in grotere nood verkeren, misschien personen die ik niet ken, maar die nooit worden vergeten; en voor de overledenen... voor iedereen! De zieken, de stervenden, degenen die getroffen zijn door de huidige crisis, ontvangen allemaal ook het Goddelijk leven door mijn vereniging met God: door mijn gebed, mijn boetedoening, mijn werk, mijn dienstverlening in huis,

duizenden dagelijkse kleine dingen uit liefde.

De liefde die me aanspoort om anderen te dienen, iemand te troosten of materiële hulp te bieden, is dezelfde liefde die mij, met een bovennatuurlijk inzicht leidt. Door te bidden en kleine offers te brengen voor mensen die misschien ver weg zijn, maar die erg dicht bij ons zijn in Christus' hart. Dit biedt werkelijk hulp aan anderen en is een effectief en zorgzame liefde.

Meer dan ooit verenigd

“Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen, niemand sterft voor zichzelf alleen” (*Rom 14:7*). “Wanneer een lid lijdt, delen alle ledematen in het lijden; wordt een lid geëerd, alle delen in de vreugde” (*1 Kor 12:26-27*). De catechismus zegt: “Het geringste dat wij uit liefde doen, strekt allen tot voordeel op grond van deze solidariteit met alle mensen,

levenden en doden, die steunt op de gemeenschap van de heiligen” (KKK nr. 953).

We zijn allemaal verenigd door het delen in het leven van Christus zelf. We helpen elkaar allemaal en we gaan met elkaar mee. We zijn verenigd met de Heiligen in de Hemel op wie we een beroep doen als onze bemiddelaars en met degenen die overleden zijn en die gezuiverd worden en voor wie we bidden. We zijn allemaal verenigd in Christus!

De heilige Jozefmaria leefde tijdens een aantal moeilijke jaren van oorlog en vervolging. Hij leefde in gedwongen isolatie, opgesloten met een aantal van zijn geestelijke zonen in een klein kamertje in het Hondurese Consulaat in Madrid tijdens de Spaanse burgeroorlog. Hij werd overweldigd door de zorgen voor zoveel van zijn dierbaren die

fysiek ver weg waren en verspreid over het hele land, zonder de mogelijkheid contact met hen op te nemen. Maar tegelijkertijd was hij altijd kalm en vervuld van bovennatuurlijke inzichten en vertrouwen op God.

Enkele woorden uit zijn meditaties in deze tijd, zijn opgetekend door een van zijn luisteraars: “Door de gemeenschap van heiligen kunnen we ons nooit alleen voelen, omdat de geestelijke kracht ons voortdurend bereikt vanuit gevangnissen en loopgraven, waar je broeders ook aanwezig zijn in deze burgeroorlog. Deze realiteit dwingt ons om ons gedrag hier, waar we opgesloten zitten, als in een gevangenis, grondig te onderzoeken. Want te midden van onze schijnbare inactiviteit hebben we de mogelijkheid om veel goeds te doen. We kunnen onze broeders die in gevaar verkeren begeleiden en beschermen. Houd deze overweging

altijd in gedachten. Moge het je aansporen tot innerlijke leven. Vergeet niet dat wij christenen weliswaar velen zijn, maar dat wij één lichaam vormen in Christus, verenigd met de heilige zielen in het vagevuur en degenen die nu deel uitmaken van de triomfantelijke Kerk" (Aantekeningen uit een meditatie, 8 april 1937).

Het bidden voor en het bijstaan van dierbaren en iedereen die dat nu nodig heeft en offers voor hen brengen. Dit is een prachtig plan voor ons geestelijk leven in deze uitdagende tijden van opsluiting. We hebben geen andere keuze dan onze activiteiten te beperken... Maar laten we geen beperkingen stellen aan de liefde! We moeten niet nalaten door deze gemeenschap van leven en liefde in de kerk onze hulp aan iedereen te sturen, naar de hele mensheid. Laten we ons dagelijks gebed voor alle mannen en vrouwen

nu intensiveren, zodat het hen werkelijk geestelijke hulp biedt. En laten we ons meer in liefde verenigd weten dan ooit.

Aangezien de Heiligen ons vanuit de hemel begeleiden en helpen, zoals de heilige Jozefmaria zei in diezelfde meditatie, hoeveel te meer zal onze Onbevleete Moeder voor ons zorgen. Haar voorspraak geeft ons zo'n groot vertrouwen! En we doen ook een beroep op de heilige Jozef, die God aan het hoofd van zijn familie op aarde heeft geplaatst, zodat hij over ons kan waken en ons kan leren om in deze gemeenschap met iedereen, verenigd in de liefde van God, royaal voor iedereen te zorgen. De Gemeenschap van de Heiligen: Meer verenigd dan ooit

Bidden voor de ander en bij onze dierbaren zijn en bij iedereen die het nu nodig heeft; offers voor hen brengen. Dit is een prachtig plan

voor ons geestelijk leven tijdens deze uitdagende tijden waarin we ons opsluiten.

José Manuel Fidalgo Alaiz

Vertaling: Petra Huidink - de Jong

9 april 2020

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/gemeenschap-van-de-heiligen/> (1-4-2026)